

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hírlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak tőrfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bérletdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.
A „Nyilvántartás” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelytől:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Szeredában:

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyilvántartások stb. mindkét szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1884. évi folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági
társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelen-
legi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra
a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.
Előfizetési pénzek bármely időben el-
fogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfize-
téseikkel még hátralékban vannak, tisz-
telettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szí-
veskedjenek előfizetéseiket minél előbb meg-
újítani, hogy lapunk szétküldésében za-
var ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadó-hivatalba
és pedig K.-Vásárhelytől a nyomdába, vagy
Csik-Szeredába T. Nagy Imre szerkesztő-
hez küldendők, vidékről legcélszerűbben
posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A járvány ellen.

(t—sz.) Egy oly betegségről pa-
naszkodik a magyar társadalom, a mely
betegség ma már mindennapi és vesze-
delmes járvány. Sajtóban, köz- és magán-
helyeken, szóval mindenütt aggódva be-
szélnek e járványról, ámde arról, hogy
e járvány miféle óvintézkedések által
lehetne korlátozandó, szó sincs, vagy
legfeljebb is az üres szónál marad.
Holott ha a társadalom akarná, akár
a fővárosban, akár a vidéken, meg-
akadályozhatná nagyon könnyen.

A „Székelyföld” tárczája.

Attila Aquileja előtt.

(Kopisch.)

Aquileja, Aquileja!
Vajh reá mi vár?
A hunoktól, Attilától
Sok veszélyt kiáll.

Végre lankad s tán fel is hagy
Majd a szörnyű had;
De Etele boszu-tele
Méri a falat.

Im, a golya száll le róla,
Elvonulni kész,
A fióka csörbe fogva
Más hazára néz.

És kiált a szörnyű hadra:
„Nézd a vár csúcsát!
Mint vonul a szende golya
Fészkeiből tovább!

Érzi ő már, hogy ezen vár
Szörnyű lángba kel;
Föl tehát, a ki ép tag,
Új rohamra fel!”

A nyilzapor, mint a láng, foly,
Döngnek a kosok;
A patakról romra rom hull,
A had átka sok.

Csak nem régebben is tanuja vol-
tam egy esetnek. Egy barátom jött hoz-
zám és elbeszélte, hogy egy valaki min-
den ok nélkül belekötött. Menjek és
provokáljam. Azt mondtam neki, hogy
nem megyek. Először is a párbajnak
ellensége vagyok és csak a legutolsó
esetben akarom igénybe venni, másod-
szor pedig a mit te itt nekem mondasz,
oly valami, a mit nem tartok lovagias-
sági tárgynak, sőt azt is tartom, hogy a
sértés olyenné, a mely épenséggel nem
lovagias ténre való, ha már a párbajt
lovagias elégtételnek nevezzük. Hanem
szólíts föl négy tisztességes embert,
azok válasszanak egy elnököt és mond-
ják ki, hogy ebben az ügyben ki a hi-
bás. Mert mondom, én itt oly sértést lá-
tok, mely nem lovagias ténre való, plane
ha az előzményeket tekintjük.

És vajjon kapott az én barátom öt
olyan embert, a ki pártját merete volna
fogni? Pedig oly igazsága volt, mint
a napfény. Hát aztán mégis párbaj lett
a dologból.

A mint tehát az igen tisztelt olva-
sónak sejteni méltóztatik, a párbajról
irok. A párbajról, a mely járvánnyal
szemben a társadalom nem tesz semmit.
Egy nagy városban nem találkozik öt
olyan ember, ki becsületbeli bíróságot
merjen képezni a felett, hogy vajjon
ezen összeütközésnél ki a hibás? A be-
csületbíróság legfeljebb is azt meré ki-

mondani, hogy párbajképes-e valaki, de
hogy a párbajnak van-e helye avagy
nincs, ennek kimondására erkölcsi bá-
torsággal nem bír.

Pedig nem kelle-e egyéb, mint egy
bíró, mely e felett dönteni merne és
ki merné mondani, hogy ki hibás. An-
nak aztán, ha a hiba oly természetű,
hogy jóvá tehető, kötelessége lenne jóvá
tenni. És bizonyosak vagyunk benne,
hogy az ily intézkedés a párbajok szá-
mát legalább is háromnegyed részszel
devalválná.

Hiszen minden városban van ka-
szinó, mely a városi társadalomnak ug-
yanez elítélte képezi s quasi irány-
adásra van hivatva. Hát kísértse meg
valaki, indítványozza a kaszinóban, bár-
hol és bármelyikben, egy ily bíróság
alakulását. Válasszon a kaszinó saját
kebeléből öt tagot, kik arra legyenek
hivatva, hogy párbaj-ügyekben — fent
említett — bíróságot képezzenek. Meg-
e hozzájuk valaki avagy nem? Ne
törődjenek vele, csak alakuljanak
meg, szóval tudja meg a közönség, hogy
egy ily bíróság létezik, melynek itéle-
tét a kaszinó magáévá teszi s bizonyára
az egész város. Nem kell ide sem kor-
mány, sem törvényszék, csak egy ily bi-
rótság minden városban, hogy a ki magát
áttatlanul megsértettnek, zaklatottnak
hiszi, avagy igazságáról meg van győ-
ződve, legyen, hova fordulnia. Mert mel-

ták, különben tiszteletet érdemlő, tarokk-
kompánistái, hogy szerelmes. Pedig ez
nem igaz. Mindig azon töpreng, hogy
„drága” unokahuga számára, a ki ma hol-
nap betölti a 18-at, és a kit megboldogult
édes atyja az ő gondozására bízott, mint
szokta mondani: „megkerülve a sok nyak-
kendőhöz”, valami komoly irányu s előkelő
partiet szerezzen.

E gyámkodásra nincs ugyan szükség,
mert Ida nemcsak kitűnő hivatalnok s
jó házinő, hanem szépsége, megnyerő mo-
dora, szellemes társalgása, finom művelt-
sége által is, oly előnyösen tűnik fel min-
denki előtt, hogy a partie-kérdésnél egyál-
talan nélkülözhet minden idegen beavatko-
zást, de, ha ez az ügy Soma bácsit
boldogítja, mi nem kifogásolhatjuk.

Pécsi Aladár és Folyamvölgyi
Arthur, mindketten gavallérok, szintén ra-
jongtak Idára. Ezt mindenki tudta, csak
ők nem voltak jóideig egymással tisztában.
Valahányszor együtt sétáltak, a mi pedig
gyakran történt, mert jó barátok voltak, va-
lóságos Damon és Pythias, no meg
tán egy kissé féltékenyek is egymásra,
mindig róla beszéltek. És ugyan mit? Hi-
hetetlen és mégis igaz: egyik jobban szid-
ta, mint a másik. Célja mindkettőnek
ugyanaz volt: megutáltatni egymással Idát,
hogy így, vetélytárs nélkül, annál könny-
ebben boldogulhassanak. Hanem e kü-

tóztassanak elhinni, a legtöbb párbaj-
eset onnan származik, mert a felek arra,
hogy valaki felettünk igazságot szolgál-
tasson, módot találni nem bírnak, el-
végzik tehát oly uton, melyhez a leg-
könnyebben hozzá férnek. De legyen
egy önkéntes bíróság, melyet nem a
kormány, hanem maga a társadalom
állít fel, már az első ízben bebizonyítja
szükségességét.

S z e m l e.

Az ideiglenes honvédelmi miniszter. A hi-
vatalos lap 3-diki száma szerint ő felsége a
király következő legfelsőbb kéziratot bocsá-
tott ki:

Kedves báró Orczy! Ifjabb gróf Ráday
Gedeon honvédelmi miniszterem elhalálo-
zása folytán, magyar miniszterelnököm elő-
terjesztésére, Önt a honvédelmi magyar mi-
niszterium ügyeinek ideiglenes vezetésével
ezennel megbízom.

Kelt Bécsben, 1884. január 2-dikán.

Ferencz József, s. k.

Tisza Kálmán, s. k.

A főrendiház igazoló bizottsága január
7-én déli 12 órától 2/2 óráig Cziráky János
gróf elnökelete alatt ülést tartott, melyben
tárgyalás alá vette a királyi meghívók ki-
eszközölése iránt a főrendiházhoz intézett
kérvényeket. A bizottság, mint az „Orsz.
Ért.” jelenti, 71 királyi meghívó iránti kér-
vényt tárgyal, melyek közül 60 igazolt, il-
letőleg jogosultnak mondatott ki. A 60 kér-
vény közül mintegy 15—20 osztrák főúrtól
származik, kik egyszersmind magyar indi-

lönös raffinériával kigondolt tactica csak
látszólag sikerült. De hogy is sikerült
volna teljesen, mikor tényleg egyik sem
hitte sem egymásnak, sem önmagának azt
a sok rosszat, a mit közös erővel Idára
szórtak!

Istenem! mire nem képes a szere-
lem. Sokan még meg is ölik magukat
miatta. . . . Nos, a mi gavallér-gyerekeink
ezt épen nem tették. De tettek mást. Hal-
latlan! Az idej Katalin-bál alkalmával
szünóra alatt, poharazgatás közt, egy mel-
lékfülkében még az anyját is kritika alá
fógták, s cetrum censeo, kimondták, hogy
az egy vén boszorkány. És ez csak hagy-
ján, hanem Arthur még azt is utána tette,
hogy olyan lesz Ida is, ha megvénül. És
itt Aladár elhagyta hidegvérűsége, s ki-
zökkenvén amugy is halálán szerepéből,
„határozottan” visszautasította a gyöngéde-
len nyilatkozatokat Idáról, kit ő „minden
hibája mellett is igen nagy tiszteletben
tart. Nem azért, mintha, hanem, mert hát...
elvégre is...”

— Elvi kérdés. És, ismétlem, én azt
hiszem, olyan lesz Ida is, ha megvénül.

— En sem azért, mintha, hanem...

— Tagadom én azt. Ki hallotta, hogy
a csillag valaha bivalborjává lett volna!

— Azt nem, bár elég merész fantasma,
de azt igen, hogy az alma nem esik messze
a fájától.

gének. A bizottság jelentését a főrendiház első ülésén fogja benyújtani. A kérvények a ház határozata után fognak az elnökség által a belügyminisztériumhoz intézkedés végett felterjesztetni.

A zsidó és keresztények közti házasságról szóló törvényjavaslatnak elvetéseért a főrendiházhoz mintegy ezer bizalmi felirat érkezett. A Magyar Állam maga hatszáznál több bizalmi feliratot gyűjtött össze.

Viktor Emánuel földi maradványai. Viktor Emánuelnek, az olasz egység megteremtőjének, szerdán vitték át holttestét a Pantheonba és helyezték örök nyugalomra. E nap az olaszoknál bucsujáró nap, a melyre Rómába a vidékről több mint 30000 bejelentett zarándok jött, kik közül volt 2000 egyleti képviselő, kik 500 zászlóval és 30 zenekarral jelentek meg. Képviselve volt minden olasz gyarmat, melyek képviselői közül többen nagyon hosszú, a chili-i például két hónapi utat tett. A Pantheon épülete a mise diszének emelésére gyönyörűen rendeztetett be. A misén jelen volt az egész királyi család, az anyafőhercegnő, a genovai herceg nejével és az aostai herceg. Viktor Emánuel koporsója tele volt koszorúkkal, melyek közt legkiválóbb az olasz szárazföldi hadseregnek arany cserefalevelekből álló óriási koszorúja, továbbá a hadügyminiszteré, a Cuneo brigádé. A menet, melyben 80 zenekar és 1500 zászló volt, mintegy 25.000 emberből állott. A tüntetés Viktor Emánuelnek valóságos díszösítése volt.

A székely nép ipari képességeiről. *)

Sokat hallottam erről beszélni; azt is tudtam, hogy Kolozsvár derék és értelmes magyar iparosai között igen sok székely származású van. Azonban eddig oly közelről mégsem volt alkalmam a székely nép ipari képességeiről meggyőződni, mint a mióta a kilencz székely fiu a gyáramba adatott; a fonó-szövő- és kötélgyár-vállalatnak igen számos különleges gépei vannak, így az én gyáramban, mely most már társlatomé, szintén számos (mintegy 30-38) igen szövevényes szerkezetű gép van; ez által a fiuk nemcsak a fonó-szövő-ipar iránti hajlamaik és képességeik szempontjából tételnek próbára, de egyszersmind a gépszerkezet megismerése iránti fogékonyságuk is megítélhető.

Ezen utóbbi szempont azért fontos, mert általános tanulmányosságot követel. E téren a fiuk s ezzel a székely nép ipari képességei kiválóak.

Nálam a külföldről hozott szakgépé-

*) A Bakay Nándor által jelesen szerkesztett „Alföldi Iparlap”-ból vesszük át e közleményt. Szerk.

— Községes közmondás, mely elvégre is nem indokolja szavaid helyességét.

— A közmondás igazmondás. És ha ez meg nem győz, meggyőzhet a descendens-theoria, mely világosan tanítja, hogy az utódok a szülők jellegét öröklik.

— Bolond theoria, mely elvégre is még csak hypothesis, melyet a tudomány újabb vívmányai épen úgy meg fognak dönteni, mint ez megdöntötte a régebbi tanokat.

— Rád nézve igenis lehet bolond theoria, de rám nézve nem, mert én nem vagyok szerelmes.

— S én az volnék? Honnan e merész gyanúsítás?

— A symptomákból.

— És miféle symptomákból? ha szabad kérdenem.

— Egyik azon extasisticus védelem, melyet az Ida érdekében kifejtessz.

— Ha nincs, ki védje, elvégre is kötelességemnek tartom én védeni őt.

— Ez szép. De hát eddig miért gyaláztad? Lásd, ez a második symptom.

— Bizalmas barátok között, mint a milyenek mi vagyunk, nem kifogásolható.

— Én is abban a nézetben vagyok. S te mégis kifogásoltad szavaimat. Ime: ez a harmadik symptom. Van még szükség vagy egyre?

— Nincs. Látszik, hogy orvos vagy;

szek mellett már igen sok síkföldi magyar volt alkalmazva. Ezeknek éles elméjét és gyors fölfogását a székelyek tul nem szárnyalhatják; azonban a mélyebb gondolkodás terén előnyben vannak a székelyek a síkföldi magyarok fölött, ugyanígy, miszerint csaknem azt kell gondolnom, hogy a székely nép komolyabb hajlamokkal bír az iparos pályára, mint a síkföldi magyar. Továbbá még az is feltűnő lett előttem, hogy a székelyek ugyan kevesebb tüzzel fogják a dolgot, de állandóbb kitartással és figyelemmel végzik azt, mint a síkföldi magyarok. Időleges munkaképességük nem éri föl a síkföldi magyar munkaképességét, de hosszabb időn át való kitartásuk által a viszonylagos arány részükre esik.

Ezen tapasztalatok aggasztottak engem a csángó-telepítés kérdésénél is, a mennyiben a hevenymunkát igénylő térre lettek alkalmazva a betelepülő csángók, a kik csakugyan nem egyebek, mint székelymagyarok, emezek legtöbb jó sajátosságaival és minden hiányaival fölruházva.

Visszatérve a székely nép ipari képességeinek kérdésére, nem győzöm komolyan bámulni a nemzeti közömbösséget, a mely ezen ügy körül nyilvánul.

Mint hogy a gazdag szavakban nyilatkozó elvi pártolásokat, a gyakorlati téren, rosszabbnak tartom a közömbösségnél, mivel a nemzeti önámítás rosszabb a csökönyösségnél. Világosan kimondva: igen nagy kárára van az a nemzeti közhaladásnak, ha hibáinkat és hiányainkat szögazdag kezdeményezések színjátékával takargatjuk. S e téren igen téved valaki, a ki rólam azt hiszi, hogy a tetőleges kezdeményezések hiányát én is a kormánynál keresném.

Nem! sőt ellenkezőleg, én egyenesen a társadalmat, a városokat és a községeket vádolom, részint azzal hogy nemcsak nem iparkodnak a székely nép ezen jó sajátosságait előmozdítani, de sőt az egész magyar ipari törekvéseket hátrálják, zsiibasztják.

S most Szeged város közönségéhez és hatóságához fordulok.

A csángó-ügyben, de különösen a székely nép ipari tanulmányossága kérdésében ugyan mit tett még e város és közönsége, hogy ezt értékesítse? Holott e városnak vajmi nagy érdeke volna ezen város népesítését ez uton is előmozdítani.

Ugyan erre valaki azt is mondhatná, hogy tehát hogyan és miként? Ugy, a hogy nem tesz ez érdemben semmi életrevaló tanúságot, úgy venne magának egy kis fáradságot, legalább érzéket nyerni az ügy iránt. Nem hozom föl panaszkepen, de ugyan

symptomáid nem esznek: megadom magamat. S mivel jó és hű barátoknak ismerlek, kijelentem előtted, hogy én Idát kimondhatlanul szeretem. Remélem, nem élsz vissza bizalmammal.

— Tettem azt valaha?

— Soha. De most különösen kérlek, bár beismerem, hogy az imént igaztalan vállék irántad.

— Légy nyugodt. Gondatlanságodat szerelmed igazolja. De, ha már annyira beletéltük magunkat, e jó tasnádi mellett, az ösztintéskedésbe, én is elárulok neked valamit.

— Mit? Tán csak nem vagy te is szerelmes?

— De igen.

— Nos?

— Lehetetlen!...

— És mégis úgy van. Holnap megkérem a kezét.

— Én is. Hisz ma holnap én is tul leszek a vizsgákon, s akkor...

— Ugyde ketten nem vehetjük el.

— Természetesen. Ez a tasnádi!?

— Döntsön a sors!

— Áll! A feketegolyós meglövi magát.

— Nem elvem meghalni. A míg lehet, élek. Orvos vagyok, s így nem hiszek a jövő életben. S te?

mit tett e város ez érdemben a mai napig? vett-e kellő tudomást emberfölötti erőfeszítéséről, a melyet e téren kifejtettem?

Nem kértem én ugyan semmit a várostól s a szegedi társasköröktől és egylektől a nálam levő székely fiuk részére, de annyit megvártam volna, hogy a nagyfontosságú ügyhöz méltó figyelemmel fogja törekvésemet kísérni. (E helyett némelyek akadékoskodtak gyáram kibővítése körül.)

Erre nézve azt is mondhatja valaki, hogy ugyan mi nagy dolog van kilencz fiunak, kilencz székelymagyarnak tudományos iparossá való kiképzésében?

No, az bizonyos, hogy ez a kilencz fiu „nem a világ!” s még csak nem is a székely nép.

Azonban tehetek én arról, hogy nem hozhatom ide egyszerre az egész székely népet, avagy csak legalább is annyit belőlük, a mennyi ezen nagy, üres telkekkel még mindig bővelkedő város nagyobb mérvű benépesítéséhez megkívántatnék?

Nem is maga az egyedül álló tény hordereje bátorít föl engem az ily hangon való fölszólalásra, hanem inkább a kezdeményezés természet, iránya és a mélyebre és messzebbre való pillantások egész láncolata, a melyeknél fogva érzem, hogy egy nagy dolog kismérvű kezdeményezésével igen helyes és igen hasznos dolgot kezdék művelni; hanem mindez a semmiségbe vesz, ha követőkre nem talál s a nemzeti közakarat által ki nem bővítettik. Nemcsak hogy nem akarok ezzel az érdemteljesség büszke hangján szólni, de sőt el kell magamról a dolog érdemének legcsekélyebb részét is háritanom, a mennyiben a kezdeményezés érdeme báró Kemény Gábor minisztert illeti, a ki engem a dologra nemcsak figyelmessé tett, de erkölcsileg ösztönözt is. Sőt az ügyet némi anyagi segéllyel is támogatta volt.

Hja, de ennek a miniszternek épen azt szokták a dícső ellenzék tagjai gunykepen fölhozni, hogy aprólékoskodik. Hja, édes magyarjaink, lehetnek az embereknek igen nagyszabású eszméik és gondolatjaik, sőt terveik is. Azonban egy legparányibb kivitt közdolog töltet ér a legnagyobb üres tervnél, ha ez csak terv, eszme és pusztá elv marad.

Mindezeknél fogva nem győzöm eléggé ajánlani, hogy a síkföldi szorgalmas és értelmes, művelt, előretörékvő iparosok mentől többet foglalkozzanak ez eszmével s fogjanak hozzá e téren a tettekhez is. Ugy is sokat panaszokunk a tanuló fiatalok rosszassága, haszonvéhetetlensége fölött, és méltán. Itt az ideje, hogy különösen ezen nagyobb népességet követelő városba men-

— Magam sem. De hát elvégre is tenünk kell valamit.

— Minden esetre. Van egy eszmém.

— Lehetetlen.

— De igen.

— Mondjad; én mindenre kész vagyok.

— Akkor legalább nem kell, hogy előkészítselek. Fogadjunk, hogy Ida nem lesz olyan, mint anyja, ha megvénül.

— Jó, csakhogy te az imént azt mondtad, hogy olyan lesz.

— Igaz! Ez a tasnádi, úgy látszik, nagyon erős. A földolog különben itt az, hogy legyen a fogadásnak tárgya.

— Helyes. Nos?

— Te meg azt állítod, hogy olyan lesz.

— Áll.

— S most megyünk Soma bácsihoz, hogy döntsön.

— Áll!... azaz, hogy már a bál. Tehát holnap.

— Áll.

És a két gavallér elhatározza, hogy Soma bácsihoz megy megkérdezni: vajjon Ida, a „drága” unokahug, ha megöregszik, olyan vén boszorkány lesz-e, vagy nem, mint az édes anyja?

(Vége követik.)

Szentgyörgyi Lajos.

től több székely fiut hozzunk iparos tanulóknak; de a többi alföldi városokba is.

A nemes városi közönség pedig méltóztassék és kegyeskedjék az ügyre több gondot fordítani.

Miben mozdítsák elő ezt az ügyet a városok?

Ennek a módját rájok bízom. Csak akarni kell ezen ügyért valamit tenni, a módját meg lehet találni.

Minden esetre első dolog, hogy a felsőbb ipartanoda föllállításának eszméjéért tessék a városi közönségnek legalább is oly mértékben buzogni, mint a harmadik egyetem ügyéért buzog. Kell az egyetem, de nem kevésbé kell a rendszeres ipartanoda. Mert bizony-bizony ma holnap, de már ma is nagyobb hiányát érezzük az életrevaló, jómódu, művelt, szakképzett iparosságnak, mint a prókátoroknak, s a mi fő, nagyobb hiányát érezzük az életrevaló nemzeti iparnak, mint a hivatalképes tömegnek. Nem akarom tulbecsülni hivatásunk értékét, de ha egy komoly pillantást vetünk nemzeti háztartásunkra, legott rá kell jönnünk, hogy itt a főbaj a prókátor- és „tudós”-nak nevelésben s a pusztá gabnatermelésben van.

Bakay.

Háromszékmegye közigazgatási bizottságának ülése.

A megye közigazgatási bizottsága kedden jan. havi közgyűlését Pótsa József főispán elnöklése alatt.

A tagok eleintén csekély számban jelentek meg, de később szaporodott ezeknek száma is. — A gyűlés első tárgyát a különféle bizottságok megalakítása képezte, melyek következők:

Fegyelmű választmány. Rendes tagok: a királyi adófelügyelő, a kir. tanfelügyelő, Kökösy Imre és gróf Nemes János; póttagok: a királyi mérnök és Domokos Albert.

Börtönvizsgáló bizottság: Domokos Albert, Könczey Miklós, gróf Nemes János és Zathureczky Gyula.

Járásbíróági bírtónvizsgálók: a s. sztyeggyi kir. járásbíróshoz Ujvárossy József; a kovásznai járásbíróshoz Domokos Albert és a nagyajtai járásbíróshoz Zathureczky Gyula.

A feltételeken szabad lábra helyezett fegyenczek felügyelő bizottságába: Domokos Albert és Molnár Józsiás.

Árvaügyi felebbezési bizottság. Rendes tagok: Forró Ferencz, Ujvárossy József s Zathureczky Gyula; póttagok: Bartha János és Domokos Albert.

Erdőrendészeti albizottság: Nagy Károly, Ujvárossy József és Zathureczky Gyula.

Erdei kihágások feletti másod fokú bíróság. Rendes tagok: Domokos Albert, Imreh Albert, gr. Nemes János és Ujvárossy József; póttagok: Bartha János, Könczey Miklós, Nagy Károly és Zathureczky Gyula.

Megeyi pótdadó egyéni kivétele elleni felszólamlások elintézésére: Domokos Albert, Molnár Józsiás, Nagy Károly s Zathureczky Gyula.

Tanítók nyugdíjba lépésének elbírálására: báró Apór Gábor, Szentiványi Miklós és Ujvárossy József.

A bizottságok ekként megalakulván, báró Apór Gábor alispán előterjeszti 1883. decz. havi kimutatását, melyben jelenti, hogy az összes megyei tisztviselők január 1-én megkezdették működésüket; a megyei pénzek, alapok és letétek még decz. 29-én leltározattak, a megyei perek leltározása azonban még folyamatban van.

Különösen fontos momentuma e jelentésnek a központi új ügybeosztás, mely azon okból vált szükségessé, hogy „a jegyzői kar minden egyes tagja a különféle forgalmi szakokban teljes gyakorlatosságot nyerhessen.”

Az alispán jelentését követte a királyi ügyész jelentése, melyből kitűnik, hogy a közbiztonsági állapotok a megye területén teljesen kielégítőek; az 1883. év második felében fogva volt 211 férfi és 38 nő, kik közül

eliteltetett 31 férfi s 3 nő, vizsgálat alatt pedig van 7; rabtartási költség 1232 frt 35 kr.

A kir. adófelügyelő jelentése szerint az adóbehajtás a megye területén minden tekintetben megugyogató; befolyt 1883. évben egyenes áll. adókból 397,477 frt 54 kr.; tehát 11,032 frt 26 kr-rel több, mint az előző évben; hadmentességi díjban pedig befolyt 31,597 frt 82 kr.

A kir. építészeti hivatal jelentése szerint az utak jó karban vannak s a megye területén a lefolyt hóban semmi különös elő nem fordult; a lefolyt évben a megye területén volt 56 gőzkazán, melyek közül 3 megpróbáltatott, 53 pedig megsemmisített.

A főorvos jelenti, hogy az egészségügy a megye területén, ép úgy az állategészségügy is rendes; az 1883. évben Málnás községben uralkodott a ronesoló toroklob, egyéb ragályos betegség nem mutatkozott; a megyei „Ferencz-József“ kórházban pedig ápolgatott 132 férfi s 40 nő, kik közül meggyógyult 114, javult 18, gyógyíthatatlan volt 7 és meghalt 8.

A legutolsó jelentés az árvaszéki elnöke volt, melyből kiveszszük, hogy a lefolyt évben gyászok alatt volt 516 egyén s felszabadult 30; gondnokság alatt volt 5 egyén. Beérkezett az árvaszékhez 373 ügydarab s ezekből elintézetést nyert 350; az árvapénztár pedig 22,024 frt és 1 1/2 krt mutat ki.

A kir. tanfelügyelő csak később jelen-vén meg, jelentését a folyó ügyek között terjesztette be, melynek nevezetesebb pontja az, hogy a tankötelesek összeírása ezentúl a téli hónapokban eszközölendő s nem mint eddig volt szokásban, nyáron; az elhalt kovácsnői gondnoksági elnök helyébe pedig az id. elnökséggel Csia György ottani lakost bízta meg.

A jelentéseket követték a folyó ügyek, melyek többé-kevésbé kisebb jelentőségűek. Különféle adó-leengedések, bírságok, kisebb iskolai subventiók s hasonlóké képezték ezeket.

A székelyföldi kepeűgy megoldásához.

(Ajánlva az 1883. évi okt. 9—11-én tartott status-gyűlés által kiküldött négy székely megyei bizottság ügyelmébe.)

Kézdi-szék, 1883. decz. hó.

(Folytatás.)

14. Püspök urunk ö excellentiája kiadta a plebános uraknak, hogy ha a tavaszgabona 12 kalongyánál kevesebb, félbert adjanak.

15. 1717. áprilisi constitutio szerint a pénzbeli büntetés 12 forintokba, a ki a kepe-t a terminusra két napok alatt meg nem adhatja, tehát a militaris ment leszen a pénzbeli büntetésből, hanem által adatnak a maguk előjáró uraikhoz.

Ezen kiadott rendelés szerint a cape-cziának beszoigáltatására tovább való parancsolatig megtartsa.

Nagy-Szeben, 20. február 1804.

Mitrovsky mp. F. m.

Jegyzék a kepe-törvényhez.

a) A kepe-törvény alá esik s tartozik: az ősztermésből: buza, rozs; a tavasztermésből: tavaszbuza, tavaszrozs, árpa, zab. Ezek összegéből számitandó ki mind az ősz-, mind a tavaszért a 12 vagy 6 kalongya után fizetendő egész vagy félkepe.

b) Ha valaki a plebános beleegyezésével az őszkepe helyett tavaszt akar adni, két annyit tartozik fizetni.

c) Kepetörvény alá tartozik különbség nélkül minden, ki gazdaságot folytat, és 12 vagy 6 kalongyája terem, tartozik egész vagy félkepet fizetni. Ilyenek:

aa) Nyugdíjas katonatisztek, juxta B. Resol. Consilii Antal Bellici, die 30-a sept. 1807.

bb) Csalládók, kik külön gazdaságot folytatnak, juxta Const. regia ordinatione qualificatae punct. 1. um.

cc) Rendes katonaszolgálatban levők, kik gazdálkodni, ad senum §-i XIII. Regulamenti Theresiam de 24-a Martii 1764.

dd) Özvegy emberek és özvegy asszonyok, akár legyének mellettök fiuk, akár

pénzen fogadott munkásokkal műveltségük földjeiket, juxta puncta Const. 4. 5. 6.

ee) Osztó testvérek, kik közösen egyesített erővel folytatják a gazdaságot, művelik földjeiket, de oda haza egymás közt elosztják a termést, mindenik a neki jutott részből 12 vagy 6 kalongya után egész vagy félbert tartozik fizetni, vagy pedig az öregebb testvér a közösből fizet számlakepét, a többi fejenként 45 krt juxta Const. punctum 1-um.

ff) Új házasok is tartoznak az általok folytatott gazdaság terméséből 12 vagy 6 kalongya után egész vagy félkepet fizetni, juxta Const. punctum 1-um.

gg) Férfiak, kik házasságon kívül élnek és gazdaságot folytatnak, juxta Resol. Incl. Reg. 1799. die 4-a nov. n. 593 edit.

hh) Haszonbérlok, juxta punct. 1-um Const. Gen.

ii) Udvari tiszték, ha az illető lelkesz joghatósága alá tartoznak, juxta Const. anni 1726 1-a aug. punctum 13-um.

kk) megesett személyek juxta prae tacte anni 1799. Resolutionis punct. ultimum.

ll) Molnároknál a malmon kívül folytatott gazdaság is tekintetbe veendő, juxta Const. a. 1732. punct. 1-um.

mm) Kereskedők, mesteremberek vagy-onukhoz mért illő bért tartoznak fizetni a constit. 8-a pontja szerint, tartoznak juxta B. Resol. Gubern. dd. 28-a nov. 1801. hat-hat kalongya ősz- és tavaszbert fizetni, azok pedig, kik favágással tartoznak és v-onakodnak előállani, vagy ravaszágból, vagy azon okból, mert a napi munkát inkább pénzűrt váltják meg, az olyanokra nézt az akkori idő körülményeihez illő bizonyos összeg határozatassék meg, juxta Edit. Incl. Reg. Praefecturae 6-a nov. 1792. Nr. 233. punct. ult. “

(Folytatása köv.)

Felvidéki.

A gyergyószentmiklósi „Rongyhasznosító egyesület”-ről.

(Mondotta: Ferenczi Károly, Sylvester estjén.)

Szólj, gondolj, tégy jót, s minden szót, gondolat és [tett] Tiszta tükörként fog visszamosolygani rád.

Vörösmarty.

Tisztelt hölgyek és urak!

E teremben és ezen évben, majd a „fíllérestélyeken“, majd valamely jótékony célú előadásoknál, többször rendeztünk találkozást; s mindannyiszor kedves társas-körünk dicseretes jeleit adta, minden szép, jó és nemes ügy iránti fejlettebb foku ér-zékének és érdeklődésének; de Sylvester estjén a bucsuzó évet alig fejezhettük volna be szebben és jobban, mint a jelen ünnepélylyel.

Ezelőtt 365 nappal, előttünk, bennünk és rajtunk minden új vala. Előttünk állott az újév minden ígereteivel és titkaival; megújult bennünk a remény, hogy az újév több jót hoz a multnál; új tervekét készítettünk s azoknak kivételére új eszközöket hoztunk mozgásba; fogadtuk jó barátaink minden évben megújuló jó kívánatait; újra rendeztük be házunkat; újult érzelmekkel új ruhát vettünk magunkra; le-tettük a mult foszlányait, fátolt vetet-tünk annak minden kellemetlen emlékeire s úgy éreztük magunkat, mintha új embe-rekké váltunk volna; pedig most — az utolsó órákban — vesszük észre, hogy: csak a régiak maradtunk, egy évvel öregebbek lettünk, a sima homlok egy barázdát kapott, a gondozott hajfűrt megezüstösödött, szép reményeink, melyek még most is ke-csegtetnek, vagy egészen füstbe mentek, vagy csak részben teljesültek; a titok fátyola fellebbent s megláttuk, hogy ez év is csak olyan volt, mint a többi; emésztett, mintarozsda, rombolt, mintazorkán, ruháin-is elnyitotta a lomtárba s onnan, ha elég nagylelkűek voltunk azokat még egyszer a nagyvilágban felépíteni, a „rongyegylet“ raktárába kerültek.

S íme, ha minden egyéb csalódásunk vagy veszteségünk fájón is érintette bennünket, e legutóbbi körülménynek csak örvend-

hetünk, mert: sokkal jobb, hogy csak ru-házatunk kerül a rongyegylet raktárába, mintha mi magunk jutottunk volna a Nagy Alkotó lomtárába; s hálások lehetünk a nagyszerű kedvezményért, hogy tovább is szaggathatjuk a ruhát, s hasznos tagjai le-hetünk a „rongyosegyletnek“!

Tisztelettel kérem a bájos hölgyko-szorut, meg ne apprehendáljon rám, a miért egylettünk „rongyosegyletnek“ mertem nevezni, mert: ez elnevezést nem én ta-láltam ki, magam is mástól hallottam, sőt a minapában nyomtatásban is láttam.

Tudom, hogy egylettünk cizme: „Rongy-hasznosító egyesület“ s ebből lett aztán a Rongyegylet, miről aztán egy kis nyelv-sikamlás vagy tollpercenés kell csak, hogy „Rongyosegylet“ mondassék, vagy irassék.

Bármelyik elnevezés használtassék, azért a legsubtilisebben distingváló kriti-kus szemöldöke sem húzódhatik fel rossza-lóan lesújtó pillantásra, mert: nagy ziva-tar után midőn a felhők foszladoznak s a nap levetni készül ködpalástját, nem ugy néz-e ki maga a magas ég is, mint a Kö-niggrézből hazaszabadult székely baka, rongyosan; vagy nem rongyból csinálják-e az ezeres bankókat is, s a „pénz igazgat-ván a világot“, nincs-e igaza a népdalnak, mely szemtől szembe „rongyosnak“ titu-lálja a világot. Azután tudjuk azt is, hogy a székely ember minden felvívó és levívó portékáját, még ha ujjodon új is, „rongyá-nak“ nevezi.

Mindezek elég argumentumok arra, hogy: egylettünk cizmegetéseiben senki hi-bát ne kapjon; sőt még egyik csiki bará-tomat is megnyugtathatják, ki a minapá-ban egylettünk czimét furesán értelmezte. De ha már benne vagyok, elmondom az esetet:

Említett csiki barátom olvasta a „Szé-kelyföldben“, hogy Gyó.-Szent-Miklóson „Rongyhasznosító egyesület“ alakult; nem-so-kára találkoztunk együtt, s beszélgetés köz-ben így szólt: mégis csak élelmes kis vá-roz az a Gyó.-Szent-Miklós, hol még a rongyszedésre is előkelő hölgyek és urak vállalkoznak s a sajtónak, e hatodik nagy hatalomnak ügyét akként mozditják elő, hogy rongyot gyűjtenek a papírkészítésre.

Azt tudom, hogy az újabb időben a papír e nagy hatalmu eszköz, a türelem erényében a birkákat is jóval tulszárnyalja, mert lehet írni hátra bármít, ellenmondás nél-kül elszenvedi; de azt nem tudhatom, hogy a gyergyószentmiklósi rongyszédő hölgyek és uraknak van-e vállalatukból valami hasznuk?

Nem addig van barátom! mondtam én, ez az egyesület nem valamely papirgyárral kötött szerződést, hanem a népnevelés szent ügyével, az iskolákkal.

Ez ám a jó üzlet! az ur viseltes ka-bátja, az asszony köntöse, s a kisasszony cipője nem a lomtárba a molyok számára, hanem az egyesület raktárába kerülnek; in-nen szép, derék és jólelkű urhölgyek gyen-géd kezei a gyermekruhákka átalakitha-tókat kiválogatják, részint a mesterembe-reknek átdolgozásra kiadják, részint ma-guk is átalakítják s szerőznek a szegény iskolás gyermekeknek oly nagy örömet, hogy köszönetük az égbe hallatszik, ott az „Isten fizessét“ az anyagi karok visszhan-goztatják s az örök jutalmazó azt mondja rá: „enyém a fizetés, jutalmatok nagy leszen.“

(Vége köv.)

Mindenféle.

— Csikmegye főispánja Mikó Bálint ő mlga f. hó 10-én reggel Budapestre utazott, a főrendiház üléseiben részt veendő.

— Kézdi-Vásárhelyt az idei farsangon rendezendő bálók bizottságai tegnap gyű-lést tartván, a sorrend következően lett megállapítva: 1. január 19-én az olvasó-egylet társas-estélye; 2. január 26-án az iparosok bálja; 3. február 2-án az „Erzsé-bet“ árvaléányház és „Stephanie“ menház álarozos-bálja; 4. február 9-én a kereskedő-

ifjuság bálja; 5. február 16-án a város által a nagyterem behutorozására rendezendő álarozos-bál; 6. a jótékony nőegylet jelmez-bálja.

— A farkasok Kézdi-Vásárhelyre is be-látogatnak. A napokban egy merész ordas betört M. M. urnak a város végén fekvő jőszágára és ott egy kutyát megtámadott. A házbeliek észrevették a veszedelmes ven-déget s rálőttek. A farkas a nem várt in-terventióra áldozatát elhagyva, elillant.

— A „Gyergyói első takarékpénztár“ rész-vénytársaság üzletforgalmának kimutatása 1883. december haváról. Bevételei: Pénz-tárkészlet-áthozatal 1883. november 30-ról 7419 frt 26 kr. Betét 26 tétel alatt 22,201 frt 7 kr. Visszafizetett váltó 47,569 frt 50 kr. Visszafizetett előleg 160 frt. Visszafize-tett kötvény 6970 frt. Befizetett kamat 1837 frt 44 kr. Befizetett illeték 843 frt 65 kr. Betéti könyvecske 1 frt 50 kr. Részvény-átíratási díj 27 frt. Késedelmi kamat 6 frt 66 kr. Bélyegilleték 4 frt 15 kr. Különféle 139 frt 30 kr. Összesen 87,029 frt 53 kr. Kiadás: Visszafizetett betét és tőkésített kamat 23 tétel alatt 2262 frt 80 kr. Vissza-fizetett betét és tőkésített kamat folyó ka-matai 17 frt 46 kr. Kölesön adatott váltóra 45,468 frt 54 kr. Kölesön adatott előlegre 149 frt. Kölesön adatott kötvényre 18,189 frt. Kifizetett osztalék 23 frt 40 kr. Tiszt-viselők és szolga fizetése 1883. december havára 170 frt 85 kr. Hetibiztosok napdíjai 34 frt. Üzleti költség 238 frt 54 kr. Postadí-j és fiókilletmény 3 frt 82 kr. Ügyvédi költ-ség 66 frt 95 kr. Pénztárkészlet 1883. de-cember 31-én 20,434 frt 17 kr. Összesen 87,029 frt 53 kr. Gyergyó-Szentmiklóson 1883. december 31-én a „Gyergyói első takarékpénztár“ részvénytársaság elnöksé-gétől: Merza Kristóf, elnök. Juhász Károly, titkár.

— A „The Gresham“ életbiztosító-társaság 1883. évi decz. 6-án tartotta rendes évi közgyűlést Londonban. A közgyűlésen az 1883. június 30-án véget ért 25-ik üzletév-ről felolvasott jelentés szerint az utolsó üz-letév eredménye igen kedvező volt, mennyi-ben benyújtott 7948 biztosítási ajánlat 65,726,175 összeggel, melyek közül 6424 ajánlat 53,457,475 frank összeggel elfogad-tatott, s a megfelelő számú kötvények ki-állítottak. A díjbevétel levonva a viszont-biztosításért kiadott összegeket 13,227 ezer 514-70 frankra rugott, miben az első biztosító év díjbevételei is bennfoglaltatnak 2,074,523-65 frankkal. A kamatszámla 3,374 ezer 853 frankot mutatott, s a társaság évi jövedelmét, hozzáadva a díjbevételeket is 16,602,367-70 frankra emelte. A társaság az utolsó üzletév alatt életbiztosítási bárcákra 5,634,238 frankot fizetett. A kiházasítási és vegyes biztosítási szerződésekkel eredeti kö-vetelések, melyek esedékesekké váltak, 3,035,710-85 frankra rugtak. Bárcák vissza-vételére 980,178-20 frkot fordított a társa-ság. A biztosítási alaptőke, mely a szerző-dések pontos teljesítését biztosítja, 4,007 ezer 817-40 frankkal nagyobbodott. Az akti-vák az üzletév végén 83,780,016-90 frankra rugtak. A mérleg összeállításával a tárczá-ba vételi áron felvett értékpapírok érték-többlete nem vétetett figyelembe, mivel ezek az értékek nem realizáltak s így azonnali nyereség forrásul tekinthetők nem voltak. Ennek az értéktöbbletnek azon-ban nagy jelentősége van, mert konszoli-dálja a társaság által nyújtott garantiákat. — A társaság tőkebefektetései következők: 2,202,063-45 frank britt állampapírokból, 420,129-25 az indiai és gyarmatkormány értékpapirjaiban, 15,322,464 frank idegen államok értékpapirjaiban, 1,187,035 frank vasuti és más kölesönkötvényekben, 14,427 ezer 099-10 frank házakban, ezek közt sze-repelnek a társaság budapesti és bécsi há-za. 11,993,202-60 jelzálogokban és 13,393 ezer 909-60 frank más értékpapírokból.

— Egy 2—4 gymn. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fiú Kézdi-Vásárhelyen — ugyszintén Csik-Szeredában is — Szabó Albert könyvnyomdájában tanulónak felvétetik.

Köszönetnyilvánítás.

Elfelejtethetlen kedves férjem néhai Balogh Sándornak folyó évi jan. hó 7-én történt temetésén részt vett egyesületek, testületek és egyesek fogadják a szíves rész-vétért, melyet a néhai végtisztességtéte-lénél tanusítottak, bánatos családom és ma-gam nevében nyilvánított meleg köszö-netem kifejezését.

Özv. Balogh Sándorné.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

A csikszeredai takarékpénztár-részvénytársaság

I-ső évi rendes közgyűlését

Csik-Szeredában, 1884. januárhó 27-én d. e. 10 órakor kezdődőleg a „Csillag” vendéglő nagytermében fogja megtartani; melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Az 1883. évi zárszámadás, és a nyereség felosztása iránti indítványa az igazgatóságnak s ennek kapcsán a felügyelő-bizottság jelentése.
4. 1000 darab 25 forintos új részvény kibocsátása iránti indítványa az igazgatóságnak.
5. Ennek kapcsán az alapszabályok módosítása.
6. Tiszviselők fizetésének megállapítására vonatkozó indítványa az igazgatóságnak.
7. Indítványok.

Az alapszabályok 20. §-nak kivonata:

(A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lenni — gyakorolható. Nő részvényesek csak felhatalmazott által, gondnokság vagy gyámság alatti gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által, és erkölcsi testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; az utóbbi esetben nem kívánatik, hogy a megbízott részvényes legyen).

Azon részvényesek tehát, kik 1883. december 31-ig az intézet részvény-könyve szerint, mint ilyenek, igazolva voltak, a fennebbi módon szavazati jogukat — részvény bemutatása nélkül — gyakorolhatják.
Csik-Szeredán, 1884. január 3-án.

Sprencz György,
könyvelő, h. titkár.

Lázár Domokos,
elnök.

Vagyoni mérlege *)

Vagyoni

1883. december 31-én

Teher

	frt	kr		frt	kr
Váltó-kölcsönökben	65052	90	Részvénytőke	25000	—
Előleg-kölcsönökben	305	—	Alapítás	817	—
Kötelezvény-kölcsönökben	16964	50	Betétek és tőkésített ka-		
Külföldiekben	20	—	matai	29014	45
Berendezésben	817	—	Visszleszámítás	8280	—
Pénzkészlet f. év december 31-dikén	1435	65	Kölcsön	18015	—
			Bélyegilleték	60	—
			Nyeremény	3408	60
	84595	05		84595	05

Csik-Szeredán, 1883. december 31-én.

Pototzky Kristóf s. k.
igazgató pénztárnok.
Nagy Sándor s. k.
igazgatósági tag.
Deák Ignác s. k.
felügy. bizotts. tag.

Lázár Domokos s. k.
elnök.
Domokos János s. k.
felügy. bizotts. elnök.

Sprencz György s. k.
könyvelő.
Száva Lukács s. k.
igazgatósági tag.
Molnár Lajos s. k.
felügy. bizotts. tag és jegyző.

*) Üzletét 1883. április 3-án kezdte meg.

ELADÁS.

A K. Vásárhelyt levő ugynevezett „Oroszlán” című vendéglő, úgy a piacon az alsó mészárszék átellenében a Vizi-féle ház szomszédságában fekvő épületes beltelek, valamint a Szalában az özv. Baka Mihályné telke mellett fekvő ház szabad kézből eladó.
Értekezhetni özv. Fülöp Sámuelnél birtokosnővel. v. 1—3

Eladó pokróczok.

Miután a katonai szállításoktól több mint 200 pár fehér, kék-szélű pokrócz visszamaradt, elhatároztam, hogy azoknak párját 40 kr kárral, azaz 6 frt 60 krba elárulom.
Videki megrendeléseket pontosan teljesítek.
Csik-Szereda, 1884. jan. 4.
3—3 Gál József.

Van szerencsém a n. érd. közönség figyelmét felhívni, hogy KÉZDIVÁSÁRHELYI és CSIKSZEREDAI könyvnyomdamban a következő

NYOMTATVÁNYOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK

és KIS MENNYISÉGBEN is feltűnő OLCSÓ ÁRON kaphatók:

Adás-vevési szerződés.
Adóbejelentés, kisútszőknek szeszgyárosoknak.
Adóhátrálék-törleszi kimutatás. L. K.
Adóhátrálék kimutatás, havi.
„ „ „ 1/4 évi.
„ „ „ 1 évi.
Adósság-levél r. k. egyházhoz tartozó pénzalaphoz.
Anyakönyv, róm. k. népiszkolák részére, B. minta.
Anyakönyv, tanköteles növendékek részére. (L. T.)
Állategészségügyi kimutatás.
Árverési feltételek.
Árverési kérés, ingóságokra és ingatlanokra.
Árverési hirdetmény bir. végrehajtóknak.
Árverési hirdetmény, adóügyben. (L. H.)
Baromvásári jegyzőkönyv.
Békétárgyalási jknyv, közs. bir. L. T.
Bélyegjegy-megrendelési iv.
Bélyeglelet. (L. H.)
Birtokiv; bel- és küliv. (L. K.)
Bizonyítvány, utonozozási felszólamlási ügyben.
Családi értesítő. (L. E.)
Cseléd-könyv.
Dohánygyártmány-megrendelés.
Egészségi bizonyítvány, lovaknak.
Egészségügyi kimutatás, D. minta.
Értesítés a keresztelezési (születési) házassági és halálzási anyakönyvekből.
Felvételi napló a r. kath. iskolák részére, A. minta.
Felszólamlás utonozozási ügyben.
Gyámoltak és gondnokoltak nyilvántartása.
Hadköteles szökevények lajstroma. (L. I.)
„ „ kipuhatolási jegyzőkönyv.
Hagyatéki leltár, kül- és beliv.
Haláleset-felvétel, bíróságok részére.
Haláleset-felvétel, gyámhatóságok részére.
Haláleset-felvétel a brassói kir. illetékkiszabási hivatal részére.
Halál-okok idő szerinti kimutatása.
Halottkémi iktató-könyv.
Halottvizsgálati bizonyítvány, I. minta.
Halottkémi jelentés, II. minta.
„ „ orvosi segélyben nem részesített gyermekek haláláról, III. minta.
Halottkémi jelentés rendkívüli halálesetről, IV. m.
Halottkémi jelentés talált hulla iránt, V. minta.
Halottkémi jelentés ragályos, járványvá válható, vagy járványos betegségben történt halálesetről, VI. minta.

Halottvizsgálati jknyv, VII. minta.
Halottkémi jelentés halottvizsgálati jegyzőkönyvekkel, VIII. minta.
Határidő-napló, közs. bir. 13. §.
Határszéli igazolványérti utalvány.
Honvéd-változási kimutatás.
Himnlóltási bizonyító tábla.
Himnlóltási részletes kimutatás.
Hivatalos árverési hirdetmény. Adóüg.
Havi adó-kimutatás. L. A.
Hivatalos bélyeglelet.
Hivatalos jelentés, a 3 hóig nem szorgalmazott végrehajtásról.
Hivatalos jelentés, a teljesített végrehajtásról.
Idésvény, községi bíraskodáshoz.
Idésvény, erdőkihágásos ügyekhez.
Iktató-könyv, községi részére.
Iktató-könyv, erdőkihágásos ügyekhez.
Iktató-könyv, hadköteles szökevények részére.
Infrascriptus praesentium vigore fidem facio indubiam et adestator in Baptisatorum.
Infrascriptus praesentium vigore fidem facio Indubiam et adestator in Copulatorum.
Infrascriptus praesentium vigore fidem facio indubiam et adestator in Defunctorum.
Itélet, községi bíraskodáshoz. (L. M.)
Járványbetegségi kimutatás.
Jegyzőkönyv a községi kiadott ló levelekéről.
Jegyzőkönyv a községi kiadott marhalevelekről.
Jegyzőkönyv a községi előjárásága által kiállított utlevél-ajánlatokról.
Jegyzőkönyv a levágott szarvasmarhákrol.
Jegyzőkönyv az árvek követelésének nyilvántartásáról.
Jelentés, erdő-kihágásos ügyekhez.
Jelentési levél, utazók számára.
Jelzőlogjog bekebelezése vagy előjegyzése iránti kérés és felzet.
Kataszteri birtokiv, kül- és beliv.
Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a honvédség részére.
Katonai nyilvántartási jegyzőkönyv, a sorhad részére.

Kézbizosítási iktató-jegyzőkönyv.
Kézbizosítási vevény, közs. bírask.
Kielégítési végrehajtás iránti kérés, ingóságokra és ingatlanokra.
Kimutatás az év végén fennmaradt s behajthatlan ság című leirandó egyenes adóhátrálékokról.
Kipuhatolási jegyzőkönyv, hadköteles szökevényekről. (L. H.)
Költségvetés, községi iskolák részére.
Kötelezvény, egész és fél iven.
Kötelezvény fél iven.
Kötelezvény, hely. hitv. egyházi pénzalaphoz.
Közmunka-nyilvántartási jknyv.
Községi iskolai számadás.
Községi költségterv.
Községi marha-igazolvány. (Könyvecske.)
Községi sommás marhalétszám-kimutatás.
Községi számadás.
Küladó-hátrálék kiadott, kül- és beliv.
Levélboríték „Excellentissimo Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Domino Francisco Lónhart“ stb. czimírral ellátva.
Levélboríték „A főtisztelendő róm. kath. esperesi hivatalnak“ czimírral ellátva.
Levélboríték „A nagyon tisztelendő lelkeszi hivatalnak“ czimírral ellátva.
Lólevél-jegyzőkönyv. (L. J.)
Makaessági itélet, közs. bir.
Matricula Baptisatorum.
„ Copulatorum.
„ Defunctorum.
Meghatalmazás.
Marhalevél-jegyzőkönyv. (L. J.)
Mixta-matrimonia.
Mulasztás-kimutatás, közs. iskolák részére.
Mutató-könyv, közs. bir. 12. §-hoz.
„ „ közgazgatáshoz.
Nemleges záloglási és becslési jegyzőkönyv, adóügyben. (L. Z.)
Nyilvántartás, erdőkihágásos ügyekhez.
Nyugta és ellennyugta, r. kath. egyházmegyéknek.
Záloglási jegyzőkönyv, közs. bir.
Záloglási jegyzőkönyv, közs. bir.
Záloglási-jegyzőkönyvi napló.

Panaszkönyv, erdőkihágásos ügyekhez.
Pénz-napló, erdőkihágásos ügyekhez.
Pénzbüntetések nyilvántartása, erdőkihágásos ügyekhez.
Pénzkezelési jegyzék.
Pénztári napló községi iskolák részére.
Pénztári napló községi iskolák részére.
Pénztári napló róm. kath. egyházmegyéknek, bel- és küliv.
Postakönyv.
Pótadó-főkönyv.
Rovatos kimutatás a róm. kath. egyház adósairól kül- és beliv.
Sommás makacsossági itélet.
„ kereset és felzet.
„ váltókereset.
Statistikai kimutatás, róm. kath. elemi iskolákhoz, vagyis: 3-as tábla.
Számla, utalvány és nyugta, szakértőknek, bűnügyben.
Szolgálati napló, a kir. esendőség részére.
Tanköteles növendékek anyakönyve.
Tárgyalási jegyzőkönyv, közs. bir.
Tárgyalási jegyzőkönyv, békés esetekhez (Közs. bir.)
Törzskönyv-lapja, kül- és beliv.
Tízrész-jelentés.
Tulajdonjog bekebelezése iránti kérés és felzet.
Utlelevél-jegyzőkönyv. (L. J.)
Utlelevél-utalvány, a legújabb belügymin. rendelet szerint.
Ügyviteli napló r. kath. lelkeszi hivatalok részére.
Váltó-kereset. (L. S.)
Váltó-óvás.
Vendég-könyv.
Változási kimutatás, a sorhad részére.
Változási kimutatás, a honvédség részére. (L. H.)
Záloglogjog-bekebelezési, előjegyz. kérés és felzet. (L. J.)
Záloglogjog törlese iránti kérés és felzet.
Záloglási, becslési és árverési jegyzőkönyv adóügyben, kül- és beliv.
Záloglási és becslési jknyv, adóügy.
Záloglási jegyzőkönyv, közs. bir.
Záloglási-jegyzőkönyvi napló.

Raktáromat folyton nagyobbítani törekszem, hogy így a n. é. közönség igényeinek gyorsabban és jutányosabban felelhessek meg.

Elvállalok továbbá mindennemű könyvek, folyó- és röpiratok, bármimemű alapszabályok, hivatalos nyomtatványok, rovatos ivak, körlevelek, felhívások, árjegyzékek, számlák, étlapok, nász- és vigalmi jelentések, mindennemű meghívók, névjegyek, tánczrendek, ujévi és más alkalmi üdvözlések, falhirdetmények, szóval minden a könyvnyomdászati körébe tartozó minták csinos és gyors kiállítását.

Végül ajánlom írószereimet, levélpapiraimat, levélborítékaimat és tentáimat, Gyöngyösi-féle irkáimat, melyekből raktárt tartok s melyekből gyári áron szolgálatok.

Tisztelettel
SZABÓ ALBERT,

könyvnyomda-tulajdonos.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.